

Константин Величков

XXXII. Не, не, и ти не
будиш...

Не, не, и ти не будиш завист в мене!
И теб вълнува глупа суета,
а аз те гледах в скит уединени,
унесен в сурова една мечта!

Не чуеш никой отзив ти в гърдите,
не чуеш, че с хилядни гласове,
с шопота нощний, с шума на вълните
бог сам на говор тайнствен те зове!

Къде, певец с фантазия крилата,
е скитникът, когото си възпял,
там прикован на върха на скалата,

за всеки шум световен оглушал
в вседневно съкрушение на душата,
в пост, с бденье и молитви побелял?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6364>]